

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

3 NOVEMBER 1994

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

— van de heren H. Brouns, L. Hancké, M. Maertens en E. Van Vaerenbergh —

betreffende de beschermde werkgelegenheid

VERSLAG

namens de Verenigde Commissies voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid
en voor Welzijn en Gezondheid
uitgebracht door de heer F. Dielens

Samenstelling van de Commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid :

Voorzitter : de heer J. Laverge.

Vaste leden : de heren H. Candries, P. Deprez, J. Lenssens, E. Schuermans en J. Weyts ;

de heren F. Dielens, C. Lisabeth, J. Sleenckx en G. Vermassen ;

de heren L. Bril en J. Laverge en mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke ;

de heer F. Wymeersch ;

de heer H. Olaerts ;

de heer A. De Boeck.

Plaatsvervangers :

de heren S. De Clerck, J. De Roo, J. Dupré, K. Pinxten en J. Taylor ;

de heer M. Bourgois, mevrouw M. De Meyer en de heren P. Hostekint en J. Leclercq ;

de heren J. Buchmann, D. Van Mechelen en F. Vergote ;

de heer W. Peeters ;

de heer M. Capoen ;

de heer J. Ulburghs.

Samenstelling van de Commissie voor Welzijn en Gezondheid :

Voorzitter : de heer M. Olivier.

Vaste leden : mevrouw S. Creyf, mevrouw T. Merckx-Van Goey en de heren M. Olivier, B. Vandendriessche en H. Van Wambeke ;

de heer L. Hancké, mevrouw L. Maximus en de heren G. Swennen en J. Van der Sande ;

de heren G. Anthuenis, E. De Groot en A. Van Aperen ;

de heer K. Van Overmeire ;

de heer E. Van Vaerenbergh ;

de heer M. Maertens.

Plaatsvervangers :

de heren A. Arts, H. Brouns en L. Goutry, mevrouw A. Leysen en de heer J. Vandeurzen ;

de heren F. Dielens, R. Landuyt, M. Logist en J. Peeters ;

de heer J. Devolder, mevrouw A. Gijsbrechts-Horckmans en de heer J. Valkeniers ;

de heer R. Bosman ;

de heer H. Lauwers ;

mevrouw M. Vogels.

Zie :

588 (1993-1994)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

– Nr. 2 : Amendementen

De verenigde commissies Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid, en Welzijn en Gezondheid behandelden het voorstel van resolutie ingediend door de heren H. Brouns, L. Hancké, E. Van Vaerenbergh en M. Maertens, betreffende de beschermde werkgelegenheid, op 18 oktober 1994.

1. Bespreking

a) Toelichting door een van de indieners

De spreker overloopt de tekst van het voorstel van resolutie. Uit de werkbezoeken en de hoorzittingen over de beschutte werkplaatsen enerzijds en de sociale werkplaatsen anderzijds bleek dat de marktsituatie van beide werkvormen zeer precair is indien niet een aantal ondersteunende maatregelen worden genomen.

Hij herhaalt de vaststellingen in het voorstel van resolutie. Het toekennen van een rendementscoëfficiënt is voor beide werkvormen van ondergeschikte orde.

Om tot een algemene regeling voor de beschermde werkgelegenheid te komen, vragen de indieners dat de regering de sociale werkplaatsen zou doorlichten, zoals dat al voor de beschutte werkplaatsen gebeurd is. De indieners vragen de regering een globaal beleidsplan inzake beschermde werkgelegenheid op te stellen en de uitvoering ervan aan een coördinerend minister toe te wijzen. Nu zit men met het probleem dat zowel de minister van Tewerkstelling en als de minister van Welzijn voor deze materie bevoegd zijn.

Dat globale beleidsplan moet de elementen bevatten die in het voorstel van resolutie opgesomd worden. Evenwichtige en gelijkwaardige financiering is nodig om het rendementsverlies in de beschermde werkgelegenheid te compenseren. Wat de duidelijke boekhoudkundige onderrichtingen en de afspraken inzake management betreft, is de prijsvorming een belangrijk element. De spreker onderstreept verder het belang van multidisciplinaire samenwerking tussen het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH), de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (VDAB) en de sociale partners om verspilling van energie te vermijden.

De indieners vragen ten slotte een experiment in het licht van dat beleidsplan. De minister van Tewerkstelling heeft ondertussen al een experiment opgezet. De spreker meent dat de minister het best geplaatst is om daarover meer uitleg te geven.

b) Antwoord van minister L. Detière

De minister schetst eerst de voorgeschiedenis. In het Protocol van 17 maart 1993 met betrekking tot de Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie, gesloten tussen de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners, werd in het kader van de bestrijding van de langdurige en risico-werkloosheid onder meer het volgende gesteld : De Vlaamse regering zal binnen een algemeen beleids- en actieconcept een concreet model voor de sociale werkplaatsen uitwerken en voorleggen aan VESOC. Deze regeling moet tegemoetkomen aan de integratiemogelijkheden van de doelgroep die niet inschakelbaar is in het reguliere arbeidscircuit, en geïntegreerd worden in het globaal beleid inzake „beschermde” tewerkstelling.

Het voornoemde protocol vermeldt dat de Vlaamse regering een actie- en beleidsconcept voor de sociale werkplaat-

sen zal uitwerken. De sociale werkplaats moet binnen het tewerkstellingsbeleid van de Vlaamse regering een eigen finaliteit hebben die duidelijk aflijnbaar is van andere initiatieven, zodat verglijdingen en doelgroepvermengingen vermeden worden.

Het globale Vlaamse beleidsconcept inzake sociale werkgelegenheid stoelt daarbij op 3 uitgangspunten :

1. trajectbegeleiding en toeleiding : De aangeboden alternatieven moeten kaderen in het individuele integratietraject van de werkzoekende via de maatwerkmethodologie.

2. doelgroepbewaking : Om conceptuele vervagingen of verglijdingen te vermijden is een strenge en externe doelgroepbewaking noodzakelijk.

3. complementariteit : De actiemodellen moeten complementair zijn ten aanzien van elkaar. Dit impliceert dat zij zich onderling onderscheiden zijn inzake doelstellingen en doelgroep.

Deze uitgangspunten zijn terug te vinden in de 3 pijlers van de sociale tewerkstelling. Dat zijn :

1. Weer-Werk-werkervaringsprojecten : Deze projecten, ook wel leerwerkplaatsen genoemd, hebben tot doel werker-
varing en attitudevorming bij te brengen als voortrajectonderdeel van de groep van „gemakkelijk tot moeilijk bemiddelbare” werkzoekenden. Zij richten zich tot personen die langdurig werkloos zijn en geen, een verkeerde of een verouderde werkervaring bezitten. Deze personen moeten in beginsel wel doorstroombaar zijn naar het reguliere arbeidscircuit. De periode van werkgelegenheid in het project is beperkt.

2. Sociale-economiebedrijven : Deze bedrijven hebben tot doel economische activiteiten te ontwikkelen voor laaggeschoolde, „moeilijk bemiddelbare” werkzoekenden, waarbij de zelfbedruipendheid voorop staat. Een sociale-economiebedrijf wordt aanzien als een verruiming van het reguliere circuit binnen een zeker termijnperspectief. De betrokken bedrijven hebben potentialiteit van financiële en economische onafhankelijkheid.

3. Sociale werkplaatsen : De sociale werkplaatsen hebben als doel werk te verschaffen aan de „zeer moeilijk tot onbemiddelbare” werkzoekenden in een beschermde omgeving. Zij hebben m.a.w. een finaliteitsdoelstelling, wat echter niet betekent dat doorstroming naar het reguliere circuit ontmoedigd of uitgesloten moet worden.

Het is van belang dat deze 3-deling beleidsmatig gerespecteerd wordt, zodat trajectbegeleiding in het belang van de doelgroep optimaal kan worden ingevuld.

De hoofddoelstelling van een sociale werkplaats bestaat erin werkgelegenheid te creëren, waarbij produktiviteit en een specifieke begeleidingsmethodiek de bepalende factoren zijn voor het inschakelen van de groep van „zeer moeilijk tot onbemiddelbare” werkzoekenden.

Iedere werknemer van een sociale werkplaats zal worden aangeworven met een arbeidsovereenkomst. Tevens zullen met de werkgever en de werknemer afspraken worden gemaakt binnen het kader van de trajectbegeleiding i.v.m. ondersteuning en begeleiding. De Weer-Werkactie waakt erover dat aan alle kwalitatieve voorwaarden voldaan wordt.

De concrete uitwerking verloopt als volgt. Er werd gekozen voor een experimentele fase die zich uitstrekt over een periode van 1 jaar. Bij de start wordt een werkgroep ge-

vormd die de evoluties van het experiment op de voet volgt, om van daaruit onmiddellijk de voorbereidingen te maken voor een definitief ontwerp van decreet inzake beschermde tewerkstelling. Tegen het einde van het experimenteel jaar wordt een aangepaste decretale regelgeving van de sector beschermde tewerkstelling voorgelegd aan de Vlaamse regering.

Bij de totstandkoming van dit kader is er sprake geweest van een gelijktijdig experiment in de erkende beschutte werkplaatsen ten belope van maximum 50 arbeidsplaatsen. Dit experiment werd op verzoek van de minister die de voogdij uitoefent over de sector van de beschutte werkplaatsen, niet uitgevoerd om de coherentie van het statuut van de tewerkgestellten in een beschutte werkplaats te behouden. Gedifferentieerde subsidieregelingen binnen één werkvorm bevorderen immers de transparantie niet en kunnen interne spanningen teweegbrengen.

De sector van de beschutte werkplaatsen blijft evenwel betrokken bij de uitwerking van het beleidskader. Vooreerst bevestigt dit kader het Charter dat tussen de sector van de beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen is gesloten, ook met betrekking tot het subregionale afsprakenkader. Verder krijgt de sector van de beschutte werkplaatsen een plaats in de stuurgroep die enerzijds het experiment begeleidt en anderzijds een decretaal initiatief voorbereidt. Wat dit laatste betreft, kan worden opgemerkt dat het experiment wel degelijk geëvalueerd kan worden vanuit de invalshoek van de beschutte werkplaatsen.

De sociale werkplaatsen beogen een welbepaalde doelgroep die door een cumulatie van risicofactoren (zoals justitieel en/of instellingsverleden, leefsituatie, sociale achterstelling, . . .) geen kansen meer maakt op de reguliere arbeidsmarkt. Ze moet voldoen aan de volgende objectieve criteria : ouder zijn dan 25 jaar, laaggeschoold (LSO, HSBO) zijn, langdurig werkloos zijn, in beginsel meer dan 5 jaar inactief.

De Weer-Werkteams, in voorkomend geval bijgestaan door alle andere actoren die aan individuele trajectbemiddeling doen, zetten met betrekking tot de individuele werknemer een traject uit, verzorgen de trajectbegeleiding en bewaken dit traject.

Het overleg tussen de beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen wordt als volgt georganiseerd. Op Vlaams niveau zal er een werkgroep ad hoc gestart worden met de betrokken actoren, zijnde de VDAB (Weer-Werk), het Samenwerkingsverband Sociale Werkplaatsen (SWW), de Vlaamse Federatie van Beschutte Werkplaatsen (VLAB), het VFSIPH, het kabinet van de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden en het kabinet van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Welzijn en Gezin, Gezondheidsinstellingen.

Deze besprekingen hebben tot doel te komen tot een onderlinge afstemming van onderdelen in de trajectbegeleiding en het optimaliseren van de begeleiding in functie van de doelgroep.

Op subregionaal vlak zullen er twee vormen van overleg opgezet worden.

In het kader van de decentralisatie van het arbeidsmarktbeleid kan er binnen de permanente Werkgroep Risicogroepen een eerste vorm van overleg plaatsvinden tussen de beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen i.v.m. doelgroep en activiteiten.

Een ad hoc-werkgroep moet opgestart worden met de be-

schutte en de sociale werkplaatsen om te komen tot overleg i.v.m. doelgroepbewaking, het bewaken van de **productie-activiteiten** en de prijssetting hierrond. Deze werkgroep past in het door de koepelorganisaties uitgewerkte charter.

Er is in een gesco-premie van 685.904 frank per arbeidsplaats voorzien. Hierin is de omkadering inbegrepen. Het experimenteel kader zoals beschreven betreft 500 werknemers. De totale financiële kost bedraagt $500 \times 685.904 = 342.952.000$ frank.

Deze hoge subsidiëring en de schaarste aan arbeidsplaatsen in het normale economische circuit brengen echter wel het gevaar met zich mee dat de sociale werkplaats een grote aantrekkingskracht heeft op een andere doelgroep, die wel kansen heeft in het normale economische circuit of in sociale-economiebedrijven. Dit stelsel, dat specifiek gericht is naar sociale werkplaatsen, zal derhalve streng bewaakt worden.

Ten slotte wil de minister twee opmerkingen maken bij dit voorstel van resolutie. Vooreerst wenst ze in punt 3 van de vaststellingen de factor arbeid sterker te benadrukken. De beschutte en de sociale werkplaatsen bieden in de eerste plaats arbeid met een welzijnsdimensie.

Vervolgens pleit de minister ervoor om in punt 1 en 4 van de aanbevelingen de data „1 mei 1995” en „mei 1995” te vervangen door „31 juli 1995”. Het experiment in de sociale werkplaatsen verloopt immers van 1 augustus 1994 tot 31 juli 1995. Naar aanleiding van de evaluatie kan nagegaan worden welke minister het beste de coördinatie-opdracht krijgt.

c) Bespreking

Een van de indieners kan instemmen met de eerste opmerking van de minister. De datum „1 mei 1995” werd echter met welbepaalde bedoelingen voorgesteld. Als de werkgroep het experiment geëvalueerd heeft en alle gegevens verzameld zijn tegen 1 mei, heeft de coördinerende minister de tijd om tegen eind juli een voorstel neer te leggen.

Volgens de minister zullen niet alle studies op 1 mei klaar zijn. Er werd overeengekomen één jaar werking van het experiment door te lichten. De evaluatie kan dus pas klaar zijn tegen eind juli 1995.

Het zou wel onverantwoord zijn de werking van de werkplaatsen in augustus 1995 stil te leggen om dan in november te herbeginnen, meent het lid. De minister is het daar volledig mee eens. De regering is bereid het experiment te verlengen indien men in tijdsnood zou geraken.

Er worden twee amendementen ingediend met de wijzigingen die de minister voorstelt.

Denkt men eraan een grotere integratie tussen beide werkvormen te bewerkstelligen? Veel elementen pleiten daarvoor. Punt 4 van de vaststellingen stelt dat beide werkvormen complementair moeten werken. Dat is een vrome wens als men in de realiteit de concurrentie ziet in het verwerven van opdrachten. Het bestaan van een zgn. grijze zone is ook een argument om tot de integratie van beide werkvormen te komen. Mensen met b.v. een licht mentale handicap, komen zowel in aanmerking voor de beschutte werkgelegenheid via het VFSIPH, als voor de sociale werkgelegenheid.

Het lid is van oordeel dat „gelijkwaardige financiering” te

Structurele samenwerking tussen het VFSIPH en de VDAB hoeft niet in het voorstel van resolutie opgenomen te worden, meent hetzelfde lid. Het decreet van 1990 inzake het VFSIPH bepaalt uitdrukkelijk de structurele samenwerking met de VDAB. Het decreet moest maar eens uitgevoerd worden.

De minister is ook voorstander van grotere integratie tussen beschutte en sociale werkplaatsen. De minister had een voorstel uitgewerkt om bij wijze van experiment vijftig mensen uit de sociale werkplaatsen werk te geven in beschutte werkplaatsen. De Vlaamse regering heeft dat voorstel afgewezen. De verschillende subsidiëring van beide werkvormen ligt hier aan de basis. De gehandicapten die via het VFSIPH naar de beschutte werkplaatsen toegeleid worden, krijgen een invaliditeitstoelage. De werknemers in de sociale werkplaatsen krijgen een minimumloon. De minister wil die mensen niet aan een lager loon aan het werk zetten in de beschutte werkplaatsen.

In iedere geval wil de minister verdere integratie onderzoeken. Ze verwijst daarbij naar het geïntegreerde concept van sociale en beschutte werkgelegenheid dat in Nederland bestaat. Het samenwerkingsakkoord dat al tussen sociale en beschutte werkplaatsen gesloten werd, heeft tot doel beide werkvormen in één decreet te omvatten. Uit de evaluatie zullen de samenwerkingsmogelijkheden blijken.

Een ander lid kan instemmen met de opmerkingen van de minister. Hij is wel verwonderd vast te stellen dat een voorstel van resolutie op het terrein al volop in werking is.

De bedoeling van de indieners is ongetwijfeld goed, maar men moet ook op de negatieve gevolgen van het voorstel wijzen, meent een lid. Het kan niet de bedoeling zijn met de sociale werkplaatsen een vorm van blijvende werkgelegenheid te creëren. Doorstroming naar het normale arbeidscircuit is essentieel. Een gezonde economie kan dat realiseren. Hoeveel zal het beleidsplan overigens kosten ?

Het is niet de bedoeling van de sociale werkplaatsen om de mensen daar te houden, merkt iemand anders op. De sociale werkplaatsen besteden veel aandacht aan trajectbegeleiding. Zij kunnen cijfers voorleggen van mensen die ze naar het gewone arbeidscircuit begeleid hebben.

Toch mag men geen valse hoop creëren ten aanzien van de trajectbegeleiding. De inspanning blijft essentieel, maar dat neemt niet weg dat een groot aantal mensen bestendig in de werkplaatsen zullen blijven. En die bestendige werkgelegenheid is ook waardevol.

De kosten die het beleidsplan met zich zal brengen, zullen afhangen van de inhoud van het decreet, antwoordt de minister. Voor het experiment is op de begroting 342.952.000 frank uitgetrokken.

Een goede economische situatie zal de werkgelegenheidsproblemen van die categorie mensen niet oplossen. Maatregelen om in de administratie en de privé-sector een bepaald percentage gehandicapten op te nemen, bleken in het verleden geen succes. De VDAB helpt mensen werk vinden, maar er blijkt altijd een categorie mensen te zijn die er niet in slagen tot het reguliere arbeidscircuit toe te treden. De leerwerkplaatsen werden opgezet om die mensen na één jaar te laten doorstromen, maar het resultaat is relatief klein. De invoegbedrijven of sociale-economiebedrijven werken deels samen met privé-bedrijven. Weinig of geen werknemers zullen doorstromen, maar de bedrijven moeten na drie jaar zelfbedruipend zijn. Van de mensen die de VDAB screent,

en die vijf jaar werkloos zijn, stroomt uiteindelijk slechts 2 à 3 percent door. Voor mensen uit de beschutte werkplaatsen belemmeren andere factoren de doorstroming.

Het eerstgenoemde lid overweegt toch een amendement in te dienen. Ze wenst uitdrukkelijk in de resolutie op te nemen dat de sociale werkplaatsen als tussenfase naar het normale arbeidscircuit moeten worden beschouwd.

Waar doorstroming kan, gebeurt het, repliceert de minister. Punt f van de aanbevelingen van het voorstel stelt doorstroming overigens uitdrukkelijk als doelstelling voorop. Maar het is illusoir te denken dat allen kunnen doorstromen.

Het lid neemt er genoegen mee dat haar opmerking in het verslag opgenomen wordt. Ze komt terug op haar besluit om een amendement in te dienen.

Een lid vindt de toewijzing aan een coördinerend minister te vaag. Licht het niet voor de hand de uitvoering van het beleidsplan aan de minister van Tewerkstelling toe te wijzen ?

Voor de minister moet daarover nu geen uitsluitsel gegeven worden. Een lid wijst erop dat de toetreding tot de beschutte werkplaatsen tot nog toe altijd gebeurt via de provinciale evaluatiecommissies binnen het VFSIPH, dat onder de voogdij van de minister van Welzijn staat. Men kan daar niet omheen.

Het parlement moet zich met zijn eigen bevoegdheden bezig houden, merkt een ander lid op. Het is een aloude traditie in de Belgische democratie dat de uitvoerende macht zichzelf organiseert. Het parlement kan wel de wens tot coördinatie uiten.

Uiteindelijk zijn de leden van de commissies het eens om de zinssnede over de uitvoering van het beleidsplan door een coördinerend minister te laten vallen. De inhoud van de resolutie impliceert automatisch dat de uitvoering van het beleidsplan op de een of andere manier binnen de regering gecoördineerd wordt. Er wordt een amendement in die zin ingediend.

Een lid ziet de noodzaak niet waarom er tussen de beschutte werkplaatsen en de normale arbeidsmarkt een apart werkcircuit gecreëerd moet worden. Het gaat dan om mensen met een cumulatie van achterstellingsfactoren. Maar wat met al die andere werklozen ? Moeten die dan ook gesubsidieerd worden ? En bij de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen gaat het toch om dezelfde mensen ? Hij heeft er bezwaar tegen dat er telkens nieuwe instellingen in het leven geroepen worden, terwijl de roep naar coördinatie in het algemeen steeds groter wordt.

De minister is van oordeel dat bepaalde nieuwe initiatieven het best geëvalueerd kunnen worden. De Vlaamse regering heeft beslist het experiment in de sociale werkplaatsen te evalueren. Het gaat hier overigens niet om een nieuwe vorm van werkgelegenheid. De sociale werkplaatsen bestaan reeds jaren, tot nog toe gesubsidieerd door o.m. het Europees Sociaal Fonds. Ze beantwoorden aan een noodzaak. Ze passen overigens in een geheel, samen met de leerwerkplaatsen en de sociale-economieprojecten waaraan de privé-sector meewerkt. Achterliggende idee is dat als men bepaalde mensen aan hun lot overlaat, ze volledig afhankelijk worden van de maatschappij en van OCMW of werkloosheidsvergoeding zullen moeten leven.

Het lid is verheugd met de evaluatie na een jaar. In het verleden is dat vaak niet gebeurt.

2. Stemmingen

a) Amendementen

Er is een amendement van de heer H. Brouns c.s. dat tegenover het vierde streepje, punt 3 wil vervangen door de volgende zinsnede : „dat zowel de beschutte werkplaatsen als de sociale werkplaatsen voor de werknemer arbeid met een welzijnsdimensie aanbieden en dat het nastreven van winst niet primeert op de werkgelegenheidsdoelstelling”.

Het amendement wordt eenparig aangenomen.

Er is een amendement van de heer H. Brouns c.s. dat tegenover het vijfde streepje in punt 1 op de derde en de vierde regel de volgende zinsnede wil schrappen : „en de uitvoering ervan zou toewijzen aan een coördinerend minister”.

Het amendement wordt eenparig aangenomen.

Er is een amendement van de heer H. Brouns c.s. dat tegenover het vijfde streepje in punt 1 op de eerste regel de datum „1 mei 1995” wil vervangen door de datum „31 juli 1995”.

Het amendement wordt eenparig aangenomen.

Er is een amendement van de heer H. Brouns c.s. dat tegenover het vijfde streepje in punt 4 op de laatste regel de datum „mei 1995” wil vervangen door de datum „31 juli 1995”.

Het amendement wordt eenparig aangenomen.

b) Eindstemming

Het voorstel van resolutie wordt met 14 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

De verslaggever,

F. DIELENS

De voorzitter,

J. LAVERGE

**TEKST AANGENOMEN DOOR
DE VERENIGDE COMMISSIES**

De Vlaamse Raad,

— na zich grondig geïnformeerd te hebben door

a) het werkbezoek op 17 november 1992 aan een aantal beschutte werkplaatsen ;

b) het rapport „Socio-economische analyse van de beschutte tewerkstelling en doorlichting van het bedrijfsbeheer van de beschutte werkplaatsen”, uitgevoerd door Andersen Consulting en besproken in de Commissie voor Welzijn en Gezondheid op 2 februari 1993 ;

c) de hoorzitting op 16 februari 1993 met een afvaardiging van de beschutte werkplaatsen ;

d) het werkbezoek op 23 februari 1994 aan een aantal sociale werkplaatsen door de commissies Welzijn en Gezondheid, en Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid ;

e) de hoorzitting op 22 maart 1994 met een afvaardiging van de sociale werkplaatsen in de Commissie voor Welzijn en Gezondheid ;

— gelet op de specifieke marktsituatie van beide vormen van beschermde werkgelegenheid ;

— gelet op het charter, afgesloten op 8 maart 1994 tussen het Samenwerkingsverband Sociale Werkplaatsen en de Vlaamse Federatie van Beschutte Werkplaatsen met betrekking tot hun opdracht en de realisatie ervan ;

— stelt

1. dat de werkgelegenheid, aangeboden in beschutte werkplaatsen, in de eerste plaats gericht moet zijn op het bevorderen van de zelfredzaamheid en emancipatie van personen met een handicap ;

2. dat de werkgelegenheid, aangeboden in sociale werkplaatsen, in de eerste plaats gericht moet zijn op de maatschappelijke integratie van personen geconfronteerd met een cumulatieve achterstellingsfactoren ;

3. dat zowel de beschutte werkplaatsen als de sociale werkplaatsen voor de werknemer arbeid met een welzijnsdimensie aanbieden en dat het nastreven van winst niet primeert op de werkgelegenheidsdoelstelling ;

4. dat beschutte werkplaatsen en sociale werkplaatsen elkaar niet als concurrent maar als complementair partner moeten beschouwen ;

5. dat de huidige bevoegdheidsverdeling een coherent beleid ten aanzien van de beschermde werkgelegenheid bemoeilijkt ;

— vraagt

1. dat de Vlaamse regering tegen 31 juli 1995 een globaal beleidsplan inzake beschermde werkgelegenheid zou uitwerken. Dit globale beleidsplan moet minstens de volgende elementen bevatten :

a) een duidelijke omschrijving van de respectievelijke doelgroepen ;

b) duidelijke erkenningsvoorwaarden betreffende een doorzichtig beleid inzake de toegang tot de beschermde werkgelegenheid en duidelijke boekhoudkundige onderrichtingen en afspraken inzake het management ;

c) een evenwichtige en gelijkwaardige financiering, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen de subsidies voor de personeelsformatie, de infrastructuur, de werking en de werknemers ;

d) een multidisciplinaire samenwerking tussen het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en de sociale partners en de stroomlijning van opleidings- en vormingsinitiatieven ;

e) organisatie van overleg over de beschermde werkgelegenheid in zijn economische omgeving ;

f) een methodiek inzake trajectbegeleiding met het oog op een succesvolle doorstroming vanuit de beide vormen van beschermde werkgelegenheid ;

2. dat in het licht van dit beleidsplan de bestaande experimenten op basis van vooropgezette criteria nu voortgezet worden ;

3. dat de bevoegde minister onmiddellijk opdracht zou geven om, zoals dit in 1992 voor de beschutte werkplaatsen reeds gebeurde, ook de sociale werkplaatsen door een extern bureau te laten doorlichten ;

4. dat op basis van voornoemde elementen een decretaal initiatief zou worden voorbereid voor 31 juli 1995.
